

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ M. H.**, bývajúcej v Š., **2/ J. T.**, bývajúceho v P. a **3/ H. K.**, bývajúcej v Š., proti žalovaným **1/ P. K.**, bývajúcemu v H. a **2/ M. K.**, bývajúcej v H., **o určenie neplatnosti notárskej zápisnice**, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 14 C 54/2004, o dovolaní žalobkyne 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. septembra 2007 sp.zn. 5 Co 259/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne 3/ **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Levice rozsudkom z 22. júna 2006 č.k. 14 C 54/2004-129 zamietol návrh žalobcov, ktorým sa domáhali voči žalovaným určenia neplatnosti notárskej zápisnice. O trovách rozhodol tak, že uložil žalobcom spoločne a nerozdielne nahradiť trovy žalovaným v sume 12 646,-- Sk na účet ich advokáta v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem na nimi požadovanom určení. Notárska zápisnica, ktorej neplatnosti sa žalobcovia domáhali, spĺňa všetky zákonné predpoklady podľa Občianskeho zákonníka, podľa Občianskeho súdneho poriadku (§ 40 ods. 1) a spĺňa tiež špecifické podmienky, ktoré vyžaduje ustanovenie § 47 zákona č. 323/1992 Z.z. Notárskeho poriadku (ďalej len Notársky poriadok) o obsahu notárskej zápisnice. Žalobcovia nepreukázali ani to, že žalovaní neboli oprávnenými držiteľmi nehnuteľností ako podmienky vydržania vlastníckeho práva.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 26. septembra 2007 sp.zn. 5 Co 259/2006 na odvolanie žalobcov rozsudok okresného súdu vo veci samej potvrdil. V časti týkajúcej sa

náhrady trov prvostupňového konania rozsudok zmenil tak, že uložil žalobcom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným náhradu trov konania v sume 11 769,-- Sk na účet ich advokáta. Osobitným uznesením z 2. októbra 2007 rozhodol o trovách odvolacieho konania. Na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že na strane žalobcov je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Z výsledkov vykonaného dokazovania ustálil, že žalovaní v čase vstupu do držby nehnuteľností, ako aj počas celej vydržacej lehoty, boli dobromyseľní v tom, že im dom súp. č. X. a záhrada patria. Osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam v prospech žalovaných formou notárskej zápisnice spísanej dňa 6.10.2003, považoval preto za správne, vydané v súlade s ustanovením § 63 Notárskeho poriadku. Napadnutý rozsudok okresného súdu vo veci samej považoval preto za vecne správny.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala včas dovolanie žalobkyňa 3/. Navrhla rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že odvolací súd správne konštatoval, že na ich strane je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Nesprávne však dospel k záveru, že žalovaní v čase vstupu do držby nehnuteľností, ako aj počas celej vydržacej lehoty, boli dobromyseľní v tom, že im dom súp. č. X. a záhrada patria. Žalovaní veľmi dobre vedeli, že nehnuteľnosti im predal F. T., ktorý nebol oprávnený dom za jeho rodičov predat'. Žalovaní v konaní žiadnym listinným dôkazom nepreukázali, že im dom predali starí rodičia žalobcu, ktorí boli vlastníckymi nehnuteľnosťami. Nesprávny je aj právny názor, podľa ktorého notárska zápisnica je po formálnej a obsahovej stránke perfektným právnym úkonom. Notárka, ktorá notársku zápisnicu spísala, žiadala nesprávne vyjadrenie o tom, že nie sú výhrady k nadobudnutiu vlastníckeho práva žalovanými, len od F. T. a nie aj od dedičov po L. T.. Rozhodnutie odvolacieho súdu tak spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Žalovaní svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu žalobkyne 3/ nevyužili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalobkyňa 3/ napadla dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 ods. 1 až 3 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie nesmeruje proti takému rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie podľa § 238 ods. 1 O.s.p. preto nie je prípustné. Nejde ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci nerozhodoval (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Nejedná sa ani o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie nie je preto prípustné ani podľa týchto zákonných ustanovení.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení žalobkyňa 3/ v dovolaní výslovne nenamietala a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Pokiaľ dovolateľka namietala, že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že uvedená námietka nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietka

účastníka konania, ktorou vytýka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobkyne 3/ smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 1 až 3 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovaným v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová